Рішення
разової спеціалізованої вченої ради
про присудження ступеня доктора філософії

Здобувач ступеня доктора філософії **Василь БАРТКО,** 1991 року народження, громадянин України, освіта вища: закінчив Київський національний економічний університет ім. Вадима Гетьмана, 2015 рік, спеціальність: Правознавство, кваліфікація: магістр права, ПЗВО "Міжнародний класичний університет ім. Пилипа Орлика, 2024 р., спеціальність: фінанси, банківська справа та страхування, виконав акредитовану освітньо-наукову програму 051 «Економіка».

Разова спеціалізована вчена рада, рада PhD 105.051 створена згідно наказу ректора Київського національного університету будівництва і архітектури № 176/52-14/90/26 від 31.08.2026 на підставі рішення Вченої ради КНУБА № 46 від 28 серпня 2026 року, у складі:

Голови разової спеціалізованої вченої ради	– ЧУПРИНИ Христини Миколаївни, доктора економічних наук, професора, професора кафедри менеджменту в будівництві Київського національного університету будівництва і архітектури.
Рецензентів	– ІВАХНЕНКО Ірини Сергіївни, доктора економічних наук, професора, професора кафедри менеджменту в будівництві Київського національного університету будівництва і архітектури.
	– ПЕТРУХИ Ніни Миколаївни, кандидата економічних наук, доцента, доцента кафедри менеджменту в будівництві Київського національного університету будівництва і архітектури.
Офіційних опонентів	– ГОНЧАР Вікторії Василівни, доктора економічних наук, професора, професора кафедри менеджменту Київського національного університету імені Вадима Гетьмана.
	– ЧЕРЧАТОЇ Анжели Олексіївни, кандидата економічних наук, доцента, завідувача кафедри економіки, менеджменту та підприємства Навчально-наукового інституту «Придніпровська державна академія будівництва та архітектури» Українського державного університету науки і технологій

на засіданні «04» листопада 2026 року прийняла рішення про присудження ступеня доктора філософії з галузі знань 05 «Соціальні та поведінкові науки» за спеціальністю 051 «Економіка» Василю БАРТКО на підставі публічного захисту дисертації «Економічний механізм реструктуризації підприємств інвестиційно-будівельної сфери в умовах цифрової трансформації».

Дисертацію виконано в Київському національному університеті архітектури і будівництва Міністерства освіти та науки України, м. Київ.

Відскановано за допомогою CamScanner

Наукові керівники: Малихина Оксана Михайлівна, доктор економічних наук, професор, професор кафедри менеджменту в будівництві Київського національного університету будівництва і архітектури; Новикова Іннола Вікторівна, доктор економічних наук, професор, професор кафедри менеджменту в будівництві Київського національного університету будівництва і архітектури.

Дисертацію подано у вигляді спеціально підготовленого рукопису. Дисертація є актуальною і завершеною кваліфікаційною науковою працею, виконаною особисто автором. Дисертаційне дослідження присвячено розробленню теоретичних положень, методичних підходів і прикладного інструментарію формування економічного механізму реструктуризації підприємств інвестиційно-будівельної сфери в умовах цифрової трансформації. Реструктуризацію визначено як цілеспрямоване перетворення системи створення економічної цінності, що передбачає оновлення технологічної бази, перерозподіл ресурсів, удосконалення організаційних зв'язків, розвиток компетентностей та впорядкування інформаційного обміну і взаємодії між учасниками інвестиційно-будівельних проєктів. Концептуальним підґрунтям роботи є положення про відповідність змісту й глибини таких перетворень функціональній спеціалізації підприємства, масштабам його діяльності, рівню цифрової зрілості та ресурсному потенціалу.

Результати дисертаційної роботи мають практичне значення для керівників та економічних служб підприємств інвестиційно-будівельної сфери, девелоперських компаній, проєктних організацій і фахівців із цифрової трансформації. Розроблені положення можуть бути використані під час підготовки програм реструктуризації, обґрунтування інвестицій у технологічну модернізацію та визначення організаційно-ресурсних передумов участі підприємств у проєктах повоєнного відновлення України. Запропонований інструментарій дає змогу оцінювати цифрову зрілість та інвестиційно-інноваційний потенціал суб'єктів господарювання, встановлювати пріоритетність перетворень, враховувати вартість і ризики їх реалізації, а також формувати напрями розвитку компетентностей персоналу. Методичні напрацювання придатні для застосування в консультаційній і науково-дослідній діяльності та в освітньому процесі закладів вищої освіти економічного й будівельного профілю. При цьому технології, бізнес-процеси, інтелектуальні активи та партнерські зв'язки розглядаються як взаємозалежні складові системи створення економічної цінності підприємства.

Удосконалена економіко-математична модель адаптивної реструктуризації може слугувати інструментом підтримки управлінських рішень щодо вибору доцільної траєкторії змін з урахуванням функціональної спеціалізації, масштабу діяльності та ресурсних можливостей підприємства. Використання хмарної BIM-платформи як середовища інформаційної взаємодії створює основу для моніторингу результатів, узгодження цифрової готовності учасників проєкту та своєчасного коригування запланованих заходів. У контексті відбудови України застосування запропонованого механізму сприятиме підвищенню обґрунтованості технологічних інвестицій, прозорості використання ресурсів і здатності підприємств реалізовувати складні інвестиційно-будівельні проєкти.

Відсканована за допомогою CamScanner

Дисертація написана державною мовою та відповідає вимогам пункту 6 Порядку присудження ступеня доктора філософії та скасування рішення разової спеціалізованої вченої ради закладу вищої освіти, наукової установи про присудження ступеня доктора філософії, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 12 січня 2022 року №44 (зі змінами).

Здобувач має 12 друкованих праць, зокрема: 7 статей у фахових виданнях категорії «Б», а також 5 тез доповідей на міжнародних науково-практичних конференціях. В частині публікацій здобувач має більше одного співавтора, а тому - відповідно до підпункту 1 пункту 8 у редакції Постанови КМ №507 від 03.05.2024 р. – кожна з таких публікацій зараховується як 0,5. Тому в підсумку здобувачеві зараховується 4,5 публікації у фахових виданнях категорії Б та 4,5 тез доповідей на наукових та науковопрактичних конференціях. Загальна кількість 9 публікацій.

Статті у фахових виданнях категорії «Б»:

1. Д. С. Гергі, М. М. Омельяненко, О. С. Маляренко, О. І. Кончаківський, В. **Ф. Бартко** Інформаційно-адаптивні платформи інтегрованої реалізації проектів як драйвер гармонізації економічних інтересів підприємств-стейкхолдерів будівництва [Електронний ресурс] // Управління розвитком складних систем . - 2024. - Вип. 60. - С. 156-164. - Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Urss_2024_60_20
2. Лещінський В.П., **Бартко В.Ф.** Теоретичні підходи до обгрунтування необхідності реструктуризації підприємств інвестиційно-будівельної сфери в умовах цифрової трансформації. Шляхи підвищення ефективності будівництва. 2024. № 54 (2). С. 367-379. https://doi.org/10.32347/2707-501x.2024.54(2).367-379
3. **Бартко В. Ф.**, Ц. Цзін, О. М. Хоменко Концептуально-теоретичні аспекти трансформації середовища будівельного девелоперського проекту до формату цифрової екосистеми [Електронний ресурс]// Просторовий розвиток . - 2024. - Вип. 9. - С. 361-372. - Режим доступу: https://spd.knuba.edu.ua/article/view/319957 DOI: https://doi.org/10.32347/2786-7269.2024.9.361-372
4. О. І. Кончаківський, **В. Ф. Бартко**, О. М. Хоменко, Д. С. Гергі Цифрова модернізація операційних систем підприємств-стейкхолдерів будівництва: інноваційні рішення та екосистемний підхід [Електронний ресурс] // Просторовий розвиток . - 2024. - Вип. 10. - С. 554-567. – Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/spdev_2024_10_47 DOI: 10.32347/2786-7269.2024.10.554-567
5. Федоров, В., **Бартко, В.**, Кучеренко, О., Маляренко, О., Цянь, Ц. (2025). Економічна оцінка траєкторії інноваційного розвитку підприємств-стейкхолдерів будівництва у форматі цифрової екосистеми. Будівельне виробництво, (78), 80–87. https://doi.org/10.36750/2524-2555.78.80-87
6. Хоменко, О., **Бартко, В.,** Кончаківський, О., Гергі, Д. (2025). Екосистемний підхід до цифрової модернізації будівельних підприємств: виклики, рішення та перспективи. Просторовий розвиток, (12), 89–100. https://doi.org/10.32347/2786-7269.2025.12.89-100
7. Лещінський В.П., **Бартко В.Ф.** Організаційно-економічний механізм цифрової трансформації підприємств інвестиційно-будівельної сфери на

Відсканована за допомогою CamScanner

основі об'єктно-адаптивного підходу. Нові технології в будівництві. 2026. № 48. С. 168-179. https://doi.org/10.32782/2664-0406.2026.48.2026.20

Наукові праці, які засвідчують апробацію матеріалів дисертації: тези доповідей на конференціях

8. **Bartko Vasyl**, Fesun Artem, Gergi Denys Formation of an adaptive modern approach to ensuring enterprise security - матеріали III Міжнародної науково-практичної конференції «Американські стандарти аграрної освіти в Україні» К.: КАУ НААН України, 2024, с.52 https://tinyurl.com/bdds2d6r
9. **Vasil Bartko** Choosing the optimal product strategy of a construction organization XIII International Research-to-Practice Conference "Society Transformations in Social and Human Sciences Rīga: BSA, 2025. p.172 https://bsa.edu.lv/docs/science/book/conference_20241213.pdf
10. Dmytro Novykov, **Vasil Bartko** "GREEN" construction and "green" standards as the most relevant and promising areas of resource conservation in construction XV International Scientific and Practical Conference "Time of Challenges and Opportunities: Challenges, Solutions, Perspectives". Rīga: BSA, 2025. 38p https://tinyurl.com/483542mb
11. **Бартко Василь Федорович** Економічна ефективність цифрової екосистеми підприємств у будівельному девелопменті: концептуальні засади та механізми підвищення //Проблеми генезису економіки інтелектуально-інноваційного капіталу: матеріали доповідей V Міжнародної науково-практичної конференції (м. Київ, 4-5 листопада 2025 року) / за заг. ред. В. М. Лича, Л.О. Згалат-Лозинської. Київ: КНУБА, 2025. 950 с. https://tinyurl.com/5n8tp62w
12. Leshchynsky V., **Bartko V.** Economic and Digital Models of Construction Enterprise Management. XVI International Scientific and Practical Conference "Time of Challenges and Opportunities: Challenges, Solutions, Perspectives". 15-16 May 2026, Riga, Latvia. Baltic international academy.

Повнота викладення основних наукових результатів, висновків, рекомендацій та положень дисертаційного дослідження відповідає вимогам, що пред'являються до дисертаційних робіт на здобуття ступеня доктора філософії.

У дискусії взяли участь (голова, рецензенти, офіційні опоненти) та висловили зауваження:

Голова ради – ЧУПРИНА Христина Миколаївна, доктор економічних наук, професор, професор кафедри менеджменту в будівництві Київського національного університету будівництва і архітектури задала запитання щодо:

1. Які стратегічні орієнтири цифрової реструктуризації Ви визначили для мікро- та малих підприємств?

2. Що таке принцип «співмірності» при оцінюванні ефективності реструктуризації?

Відсканировано за допомогою CamScanner

Рецензент – ІВАХНЕНКО Ірина Сергіївна, доктор економічних наук, професор, професор кафедри менеджменту в будівництві Київського національного університету будівництва і архітектури, надала позитивний відгук із зауваженнями про те, що:

1. У моделі стану підприємства інформаційна складова D(t) охоплює якість, повноту та доступність даних (с. 155–156), а хмарне середовище пов'язується з консолідацією інформації та контролем версій (с. 159). При цьому потребує конкретизації порядок перевірки походження саме економічних показників, які надходять до моделі. Для практичного застосування корисно визначити, як кожне значення пов'язується з первинним документом, якою датою фіксується його актуальність і як зберігається історія виправлень. Наприклад, обсяг робіт в інформаційній моделі може відрізнятися від обсягу, погодженого для оплати. Регламент встановлення пріоритетного джерела у такій ситуації підвищив би відтворюваність діагностики та дозволив би перевірити підстави управлінського рішення.

2. При використанні результатів опитувань для пояснення інституційних потреб галузі варто детальніше представити характеристики емпіричної бази. У підрозділі 2.1 наведено частки респондентів за напрямами державної підтримки та їх кластерну інтерпретацію, зокрема в таблиці 2.4 на с. 109. Безпосередньо біля цих результатів доцільно подати паспорт відповідного опитування: кількість відповідей, час збору, спосіб залучення учасників, територіальне охоплення та належність до функціональних груп. Також важливо розмежувати власні спостереження здобувача й дані використаних джерел. Таке уточнення дозволило б визначити, для якої сукупності організацій наведені частки є інформативними та наскільки їх можна переносити на підприємства іншого профілю.

3. Макроекономічну аргументацію підрозділу 2.1 доцільно доповнити явними правилами зіставлення показників інвестиційної динаміки. Автор враховує інфляцію, валютні коливання і переміщення економічної активності як чинники середовища (с. 110), однак для переходу від їх опису до висновків про структурні зрушення корисно окремо зазначати цінову основу, валюту та територіальні межі кожного порівняння. Зростання грошового обсягу інвестицій може супроводжуватися незмінним фізичним обсягом робіт, а зміна частки регіону — бути наслідком втрати спостережень на інших територіях. Відокремлення таких випадків зробило б точнішим використання галузевих висновків як передумов реструктуризації підприємств.

4. У межах адаптивного механізму доцільно виразніше визначити процедуру перевірки рекомендації, сформованої засобами цифрової аналітики, перед її затвердженням менеджментом. На с. 159–162 інформаційне середовище пов'язане з підтримкою вибору керуючого впливу та подальшим циклом реалізації. Для організаційного використання моделі варто встановити, як перевіряється зміст рекомендації, які її припущення мають бути відкриті відповідальному керівнику і як документується рішення про відхилення запропонованого варіанта. Особливо важливо розглянути випадок, коли математично прийнятна альтернатива суперечить фактичним виробничим обмеженням, не відображеним у цифрових даних. Таке доповнення конкретизувало б взаємодію аналітичного інструменту та професійного

Відсканована за допомогою CamScanner

судження керівника.

5. Рекомендації для середніх і великих підприємств варто розвинути з урахуванням одночасного виконання кількох будівельних проєктів. У підрозділі 2.2 автор звертає увагу на таку особливість їх діяльності (с. 124), тоді як подальша модель переважно оперує узагальненим станом підприємства. Практично значущим є розподіл спільних дефіцитних ресурсів між проєктами: часу BIM-координаторів, потужності перевірки моделей та участі керівників у погодженнях. Пропоную доповнити механізм правилами встановлення пріоритетів і календарного узгодження цих потреб, щоб прийнятне для одного проєкту рішення не створювало непередбаченого перевантаження в іншому. Це посилило б можливість застосування методики у підприємствах із неоднорідним портфелем робіт.

Рецензент – ПЕТРУХА Ніна Миколаївна, кандидат економічних наук, доцент, доцент кафедри менеджменту в будівництві Київського національного університету будівництва і архітектури, надала позитивний відгук із зауваженнями про те, що:

1. У підрозділі 1.3, с. 90, мотивацію персоналу пов'язано з виконанням етапів цифрової трансформації та проміжних індикаторів. Бажано конкретизувати економічні правила стимулювання, щоб виплата винагороди залежала від корисного результату, а не лише від формального проходження етапу. Зокрема, преміювання за швидкість підготовки моделі може створити зацікавленість у передчасному завершенні роботи, тоді як виправлення недоліків буде потрібне пізніше. Доцільно пояснити порядок поєднання індивідуальної та командної винагороди, перевірки результату і врахування подальших виправлень. Це зробило б мотиваційну складову придатнішою для управління поведінкою учасників змін.

2. Диференціація заходів за масштабом підприємства на с. 219–220 і 226 створює підстави для окремого економічного вибору між формуванням власної цифрової функції та закупівлею відповідної послуги. На мою думку, механізм варто доповнити процедурою такого порівняння для моделювання, координації чи спеціалізованої аналітики. Важливо враховувати регулярність замовлень, завантаження штатного фахівця, витрати контролю зовнішнього виконавця та можливість накопичувати власну експертизу. При цьому йдеться про організацію діяльності самого підприємства, а не про вибір постачальника програмної платформи. Розрахунковий приклад допоміг би визначити умови, за яких утримання внутрішньої функції економічно виправдане.

3. У маркетинговому блоці на с. 209 оцінено зміну представлення послуг підприємства після освоєння BIM/TIM. Для підтвердження ринкової віддачі бажано розрізняти готовність підприємства запропонувати нову послугу й готовність замовника її придбати. Корисними стали б показники переходу комерційних пропозицій у договори, додаткової маржі за цифровий супровід та збереження клієнтів. Потребує пояснення випадок, коли цифрова спроможність забезпечує лише допуск до закупівлі, але не підвищує ціну або ймовірність отримання замовлення. Таке уточнення посилило б економічне обґрунтування прогнозованого розширення ринку.

4. Розгляд людського й структурного капіталу на с. 167–170 доцільно доповнити аналізом збереження компетентностей після вибуття ключових

Відсканована за допомогою CamScanner

фахівців. Інвестиції в цифровий розвиток можуть створити залежність від окремого працівника, знання якого залишаються недостатньо закріпленими у процедурах підприємства. Пропоную визначити способи оцінювання цієї залежності через наявність підготовленого заміщення, документування робочих рішень та передачу практичних навичок. Це дозволило б обґрунтовувати заходи щодо утримання й відтворення компетентностей та оцінювати здатність організації зберегти результат після кадрових змін.

5. У реєстрі ризиків на с. 135 під кодом R5 передбачено кібербезпеку й безперервність, зокрема ризик простою. Бажано конкретизувати економічний вибір допустимої тривалості зупинення критичних цифрових операцій. Для цього корисно зіставити втрати від перерви з витратами на резервне виконання робіт і відновлення, визначивши операції, які мають поновлюватися першими. Така процедура стосується підтримання роботи під час інциденту, незалежно від збереження чи зміни технологічного постачальника. Її включення дозволило б визначати обсяг необхідного резервування відповідно до господарських наслідків простою.

6. На с. 227–228 описано пілотування та оцінювання результатів етапів реструктуризації. У цій частині доцільно окремо розглянути рішення про продовження вже розпочатої програми. Початкові витрати на дослідження, навчання чи тестування можуть бути незворотними, тому їх повне повернення не завжди є коректною умовою наступного кроку. Бажано показати оцінювання майбутніх додаткових надходжень і витрат для альтернатив продовження, призупинення та припинення, відділивши їх від витрат, уже понесених підприємством. Це допомогло б уникати як необґрунтованого продовження невдалої програми, так і відмови від економічно доцільного наступного етапу через попередні втрати.

Офіційний опонент – ГОНЧАР Вікторія Василівна, доктор економічних наук, професор. Професор кафедри менеджменту Київського національного університету імені Вадима Гетьмана, надала позитивний відгук із зауваженнями про те, що:

1. 1. Щодо погодження експертних ваг та інтегральних оцінок (підрозділи 2.3 і 3.2, с. 137–138, 210). Для індексу бар'єрності DCBI автор передбачає визначення ваг відповідно до конкретного підприємства, тоді як загальний рівень готовності за формулою (3.11) отримується усередненням семи блоків із однаковою значущістю. Ці процедури можуть давати різні сигнали щодо пріоритетів змін. Доцільно було б чіткіше встановити, як узгоджуються результати обох оцінок і який із них визначає рішення за наявності критичного обмеження в одному блоці. Додаткове пояснення процедури перевірки узгодженості експертних суджень і стійкості рекомендацій до зміни ваг підвищило б відтворюваність інструментарію.

2. Щодо сфери застосування моделі цифрової сумісності (підрозділ 3.1, с. 161, формула (3.4)). Визначення рівня BIM-взаємодії за найменш підготовленим ключовим учасником є зрозумілим для процесу, у якому всі учасники мають виконувати взаємозалежні інформаційні операції. Проте окремі підрядники можуть працювати з обмеженим набором даних, а частину їхніх функцій здатен забезпечувати координатор проєкту. Тому потребує пояснення порядок віднесення підприємства до ключових учасників і

Відскановано за допомогою CamScanner

встановлення мінімально необхідного рівня готовності для його ролі. Варто було б розглянути, як на результат відбору партнерів впливають спеціалізація, інтерфейси обміну та можливість компенсувати окремі інформаційні функції послугами іншого учасника.

3. Щодо обґрунтування фінансових обмежень готовності (підрозділ 3.2, с. 203–204). У роботі застосовано поріг Z-коефіцієнта Альтмана 1,23 та граничний дисбаланс фінансових ресурсів 25 відсотків. Їх використання безпосередньо впливає на оцінку готовності підприємства й доступність сценаріїв цифрового переходу. Водночас бажано докладніше пояснити вибір конкретної модифікації моделі Альтмана та придатність її параметрів для підприємств різного функціонального профілю. Потребує уточнення також оцінка ситуації, коли дефіцит ресурсів дорівнює рівно 25 відсоткам, оскільки наведені умови охоплюють значення вище і нижче цього порога. Перевірка чутливості рішення до фінансових меж зробила б застосування методики більш визначеним.

4. Щодо економічного узгодження витрат і вигід між учасниками проєкту (підрозділ 3.3, с. 211–212). Автор слушно відзначає, що підвищені витрати проєктувальника на інформаційну модель можуть супроводжуватися економією на наступних стадіях, яку отримують інші учасники. Водночас практичне використання цього положення потребує докладнішого опису способу погодження інтересів сторін. Корисним доповненням був би розрахунковий приклад розподілу витрат на підготовку й актуалізацію моделі, прав доступу до даних та економії від їх повторного використання. Це дозволило б показати, за яких договірних і фінансових умов цифрова реструктуризація є прийнятною для кожного учасника, а не лише для проєкту загалом.

Офіційний опонент – ЧЕРЧАТА Анжела Олексіївна, кандидат економічних наук, доцент, завідувач кафедри економіки, менеджменту та підприємства Навчально-наукового інституту «Придніпровська державна академія будівництва та архітектури» Українського державного університету науки і технологій, надала позитивний відгук із зауваженнями про те, що:

1. У підрозділі 3.2, с. 167–172, цифрові моделі, дані, знання та права інтелектуальної власності розглянуто як ресурси, здатні створювати майбутню вигоду. Проте для економічного управління ними важливо розрізняти витрати на створення ресурсу, його корисність для діяльності та можливість вартісного оцінювання. Бажано докладніше визначити, за якими ознаками підприємство може виділити окремий цифровий актив, установити контроль над ним і оцінити строк його економічного використання. Особливої конкретизації потребує оцінювання моделей та бібліотек, які використовуються в кількох проєктах: як визначати їх залишкову корисність і витрати на оновлення після зміни технологічних вимог.

2. У підрозділі 3.2, с. 168, автор вводить екологічні, соціальні та управлінські критерії оцінювання цифрової реструктуризації. Для практичного використання ESG-складової доцільно показати, які первинні дані підтверджують відповідний результат і як відокремити вплив цифрових заходів від інших змін у діяльності. Наприклад, скорочення відходів може бути наслідком одночасної зміни проєктних рішень і постачальників, а поліпшення умов праці – оновлення обладнання. Корисним доповненням стала б процедура фіксації базового стану, меж оцінювання та доказів отриманого ESG-

Відсканована за допомогою CamScanner

результату. Це посилило б перевірність заявлених неекономічних наслідків трансформації.

3. У підрозділі 2.3, с. 140, формула (2.9), очікувані втрати від ризикових подій віднімаються від грошових результатів цифрового проєкту. Водночас спосіб визначення ставки дисконту потребує уточнення щодо ризиків, уже врахованих у цих втратах. Якщо ті самі події впливають і на зменшення грошового потоку, і на надбавку до ставки, їх наслідки можуть бути враховані двічі. Доцільно було б визначити правила розмежування ризиків між прогнозом потоку та ставкою дисконту, а також пояснити, як обчислюється сукупна очікувана втрата за взаємопов'язаних подій. Таке уточнення підвищило б коректність інвестиційного оцінювання.

4. У підрозділах 3.1 і 3.3, зокрема на с. 161 та 219–220, хмарне середовище розглянуто як засіб інформаційного забезпечення і зменшення потреби у власній інфраструктурі. Для довгострокового економічного рішення бажано окремо врахувати витрати зміни постачальника платформи. Вони можуть включати вивантаження й перевірку архівів, перенесення бібліотек, відновлення налаштувань та переучування персоналу. Доцільно доповнити оцінювання сценарієм припинення сервісу або зміни тарифів і визначити порядок збереження доступу до проєктних даних. Це дозволило б оцінювати економічну оборотність технологічного вибору, особливо для підприємств із невеликою власною IT-базою.

5. У підрозділі 1.3, с. 89–90, автор обґрунтовує поетапне навчання та підтримання поточної роботи частиною персоналу. Проте економічне планування такого переходу потребує окремого обліку робочого часу, вилученого з виконання контрактних завдань. Вартість навчання для підприємства охоплює також можливі втрати виробітку, наставництво та тимчасове дублювання операцій. Бажано показати спосіб включення цих альтернативних витрат до бюджету змін і порядок погодження навчальної програми з виробничим завантаженням. Таке доповнення допомогло б визначати реальну ресурсну потребу й уникати перевантаження працівників на етапі впровадження.

6. У підрозділі 2.3, с. 143, сформульовано принцип цифрової достатності через зіставлення граничної вигоди та граничної вартості наступного рівня цифровізації. Положення є економічно змістовним, однак цифрові заходи часто впроваджуються неподільними пакетами й мають взаємозалежну віддачу. Наприклад, користь аналітики може виникати лише після одночасного впорядкування даних і зміни процедур. Доцільно було б пояснити застосування принципу достатності для таких пакетів: як визначати одиницю порівняння, ураховувати комплементарність заходів і встановлювати доцільність їх поетапного впровадження. Це посилило б зв'язок запропонованого принципу з формуванням реальної програми реструктуризації.

Відсканована за допомогою CamScanner

Результати відкритого голосування:

«За» **5** членів ради,
«Проти» немає членів ради.

На підставі результатів відкритого голосування разова спеціалізована вчена рада присуджує **Василю БАРТКО** ступінь доктора філософії з галузі знань з галузі знань 05 «Соціальні та поведінкові науки» за спеціальністю 051 «Економіка»

Відеозапис трансляції захисту дисертації додається.

Голова разової спеціалізованої вченої ради — Христина ЧУПРИНА

Підпис Чуприни Х.М. засвідчую:

Вчений секретар Вченої ради Київського національного університету будівництва і архітектури — Микола КЛИМЕНКО

Відсканировано за допомогою CamScanner